

2 ПЕТРА

Розділ: **1** 2 3

РОЗДІЛ: 1

Симон Петро, слуга й апостол Ісуса Христа, тим, які через справедливість Бога нашого і Спаси Ісуса Христа отримали, рівноцінну нашій, віру:

² благодать вам і мир хай збільшується через спізнання Бога й Ісуса, Господа нашого!

³ Бо його Божя сила дала нам усе до життя та побожності, завдяки спізнанню того, хто нас покликав своєю славою та силою!

⁴ Завдяки їм нам були даровані цінні й превеликі обітниці, щоб ними ви стали учасниками Божої природи, уникнувши зіпсуття, яке пожадливістю розповсюдилось у світі.

⁵ І тому саме докладіть усі ваші старання і зрощуйте у вашій вірі чесноту, а в чесноті пізнання,

⁶ у пізнанні - стриманість, у стриманості терпеливість, у терпеливості побожність,

⁷ у побожності братолюбство, в братолюбстві загальну любов.

⁸ Бо якщо це буде у вас, і буде у вас його багато, то воно не залишить вас без діла й без плоду для глибшого пізнання Господа нашого Ісуса Христа.

⁹ А хто цього не має, той сліпий, короткозорий; він забув про очищення від своїх колишніх гріхів.

¹⁰ Тому, брати, тим більше старайтесь утвердити ваше покликання і вибрання; бо те робивши, ніколи не спотикнетесь.

¹¹ Таким бо чином широко буде вам відкритий вхід у вічне Царство Господа нашого і Спаси Ісуса Христа.

¹² Ось чому я повсякчас дбатиму, щоб пригадувати вам ці речі, хоч ви їх знаєте й утверджені в теперішній правді.

¹³ Вважаю за справедливе, доки я в цім тілі, розбуджувати вас цими попередженнями,

¹⁴ знаючи, що незабаром треба буде мені покинути тіло моє, як і Господь наш Ісус Христос мені це об'явив.

¹⁵ Буду, однак, намагатися, щоб ви завжди, навіть і по моїм відході, тримали в пам'яті ці речі.

¹⁶ Не за байками бо, хитро вигаданими, йдучи, об'явили ми вам потугу й прихід Господа нашого Ісуса Христа, але будши наочними свідками його величі.

¹⁷ Бо він прийняв від Бога Отця честь і славу, коли до нього прийшов такий голос від величної слави: «Це мій син любий, якого я вподобав.»

- 18** І цей голос ми чули, як сходив з неба, коли ми були з ним на святій горі.
- 19** І маємо ще сильніше пророче слово. Ви добре робите, вважаючи на нього як на світильник, який світить у темнім місці, аж поки почне розвиднятись, і рання зоря зійде в серцях ваших.
- 20** А насамперед знаєте, що ніяке в Письмі пророцтво не припускає особистого тлумачення.
- 21** Бо ніколи пророцтво не було проголошене з волі людини, лише, ведені Святим Духом, промовляли святі люди від Бога.

РОЗДІЛ: 2

Були в народі й пророки неправдиві, як і між вами будуть учителі ложні, які введуть погубні єресі й, відрікшись Владики, що відкупив їх, наведуть на себе скору погибель.

2 Сила людей піде слідом за їхньою розбещеністю, і через них дорога правди буде зневажатися.

3 У зажерливості, оманними словами торгуватимуть вони вами; засуд на них уже здавна не бариться, і погибель не дрімає.

4 Бо коли Бог не пощадив ангелів, які були згрішили, а кинув у пекло й передав їх до темної безодні, щоб їх тримати на суд;

5 і коли він не пощадив старовинний світ, -а зберіг вісім душ, з яких був Ной, цей проповідник правди, - і навів потоп на світ безбожних;

6 і коли він, щоб дати приклад безбожникам майбутнім, міста Содом і Гомору обернув у попіл, засудив їх на загладу цілковиту;

7 коли він вирятував праведного Лота, якого пригнітала розбещена поведінка беззаконників,

8 - бо праведник, живучи між ними, мучився день-у-день будучи праведною душею, глядівши і слухавши беззаконних учинки, -

9 то Господь знає, як визволяти побожних від спокуси, неправедних же, призначених для кари, тримати на день суду;

10 особливо тих, які лише шукають брудних похотей тіла і зневажають Всеваду. Зухвалі та нахабні, вони не бояться кидати наклепи на величчя,

11 тоді як ангели, хоч силою і міццю більші, не виносять на них перед Господом - зневажливого осуду.

12 Вони, мов нерозумна тварина, що з природи на те й родиться, щоб її ловили й нищили, зневажаючи те, чого не розуміють, у тлінні своїм будуть знищені

13 і зазнають кари як відплати за несправедливість. Вони повсякденні розкоші за щастя вважають, - брудні й мерзенні, насолоджуються у своїх облудах, бенкетуючи собі з вами.

14 Очі в них сповнені перелюбом і грішать безнастанно; вони зваблюють нестійкі душі; серце в них до зажерливості вправне, - діти прокляття!

15 Вони, покинувши дорогу просту, заблудили, ідуть слідом за Валаамом, сином Беора, що милувався у неправедній заплаті,

16 тож дознав докору за власний переступ: ослиця, німа, підяремна, заговорила людським голосом і спинила безум пророка.

17 Вони - джерела безводні, хмари, хуртовиною гонені. Для них приготована чорна пійма.

- ¹⁸ Верзуть вони пусті нісенітниці, розбещеними похотями тіла приваблюють людей, які ледве що втекли від тих, які проводять життя у блуді.
- ¹⁹ Вони обіцяють їм волю, самі раби зіпсуття, бо хто ким був переможений, того він і невільником став.
- ²⁰ Бо коли ті, що, спізнавши Господа і Спаса нашого Ісуса Христа, втекли від погані світу, а знов обплутані нею, їй улягають, то останнє їхнє гірше, ніж перше.
- ²¹ Ліпше було б їм дороги справедливості не спізнати, аніж, спізнавши, відвернутися від переданої їм святої заповіді.
- ²² З ними трапилося те, про що приповідка влучно каже: «Пес повернувся до своєї блювотини», або: «Свиня, вимита, качається у грязюці.»

РОЗДІЛ: 3

Це, любі, друге вже послання я вам пишу. В них попередженням я розбуджую у вас здорову думку,

- ² щоб ви пригадували ті слова, що їх святі пророки були наперед сказали, та заповідь ваших апостолів, заповідь Господа і Спаса.
- ³ Насамперед зятяйте собі те, що за останніх днів придуть із насмішками глузливці, які житимуть у своїх похотях
- ⁴ і говоритимуть: «Де той обіцяний його прихід? Відколи бо батьки поснули, все перебуває так, як було на початку сотворення.»
- ⁵ Скрите перед ними, - бо самі того хочуть, - що небо було здавна, і що земля з води постала й через воду, словом Божим,
- ⁶ тим то тодішній світ і загинув, затоплений водою.
- ⁷ Нинішнє ж небо й земля, заховані тим самим словом, зберігаються для вогню на день суду і погибелі безбожних людей.
- ⁸ Одне нехай не буде заховане від вас, о любі: що один день перед Господом, як тисяча літ, і тисяча літ, як один день.
- ⁹ Не зволікає Господь з обітницею, як деякі вважають це за зволікання, а виявляє до вас своє довготерпіння, бо не хоче, щоб хтось загинув, лише щоб усі прийшли до покаєння.
- ¹⁰ День же Господній прийде, як злодій; і тоді небо з шумом перейде, первні, розпалені, розтопляться, і земля з ділами, що на ній, розпадеться.
- ¹¹ І коли так усе це має розпастися, якими ж слід вам бути святими у всіх вашім житті та в побожності,
- ¹² очікуючи і прискорюючи день Божого приходу, коли небо, палаюче, розтане і первні, розпалені, розтопляться!
- ¹³ Нового ж неба й землі нової, згідно з його обіцянкою, очікуємо ми, в яких справедливість перебуває.
- ¹⁴ Тому, любі, очікуючи цього, старайтеся, щоб він знайшов вас безплямних і бездоганих у мирі.
- ¹⁵ Довготерпеливість Господа нашого вважайте за спасіння, як і любий наш брат Павло, за даною йому мудрістю, писав вам,
- ¹⁶ що, зрештою, в усіх листах він робить, коли про це говорить. В них є дещо трудне до зрозуміння, що люди без освіти й не зміцнені у вірі перекручують, як і інші писання, на свою власну погибель.

¹⁷ Ви ж, любі, знаючи це наперед, бережіться, щоб не датися збаламутити блудом беззаконних і не відхилитися від своєї непохитности;

¹⁸ але ростіть у благодаті та спізнанні Господа нашого і Спаси Ісуса Христа: йому слава і тепер, і по день вічний! Амінь.

For other languages please go to **www.wordproject.org**